

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

حمید بهشتی
۳۰ جون ۲۰۱۶

نظرات پیرامون

توصیه هائی برای ازدواج میان مسلمانها

توصیه هائی که یک ماه پیش برای دوستی که در آستانه ازدواج بود نوشتم و مباحثی که پس از آن مطرح گشت توجه خودم را به وسعت و عمق موضوع جلب نمود.

از یک سو مهریه که کنار گذاشتن آن در نظام اجتماعی المان با قوانین حمایت از حقوق فردی به هیچ وجه ضرورتی ندارد و در نظامات اجتماعی کشورهای اسلامی با تکیه بر روابط اجتماعی سنتی کماکان مطرح است مسأله سازی باشد. با کنار گذاشتن مهریه از جمله این مسأله مطرح می شود که در حالی که زن بدون اجازه شوهر و نیز به مردی که به او وابسته است حق اشتغال در خارج از منزل را ندارد، در صورت طلاق (دادن یا گرفتن) هزینه زندگی او و فرزندان چگونه تأمین گردد؟ اگر قرار باشد مهریه تا حدودی مسأله را حل کند می توان فهمید چرا میزان مهریه ها اینقدر سنگین است. مهریه که ضامن گذران زندگی خانواده پس از جدائی است موجب می شود که در صورت حادث شدن اختلافات شدید میان طرفین، مرد که پرداخت مهریه سنگین را به سختی می تواند تحمل کند، در خانواده بماند.

از سوی دیگر با موظف بودن مرد به پرداخت نفقه در شهرهائی مانند تهران که تأمین هزینه خانواده از راه های درست و شرافتمندانه توسط یک نفر به سختی ممکن است، مشکل تأمین هزینه خانواده قابل حل نیست. زنان باسواد و دانشگاه رفته که بیش از نیمی از باسوادها و دانشگاه رفته های شهرهائی مانند تهران و قاهره را تشکیل می دهند در صورتی که بدون اجازه شوهر و مردی که به او وابسته اند حق کارکردن در خارج از منزل را ندارند، این بدان معناست که آموخته های آنها فقط و فقط برای این است که مادر و مربی باسواد باشند و محرک اقتصادی برای کارکردن در خارج از خانه که بازده اقتصادی برای خود آنها داشته و خودشان در آن سهم باشند، نخواهند داشت.

رها کردن موضوع تأمین هزینه خانواده پس از طلاق به امان خدا توجه ما را به موضوع تأمینات اجتماعی جلب کرده، مدل اداره جامعه مطرح می گردد، به این موضوع که هزینه تأمینات اجتماعی از کجا و با تکیه بر کدام منبعی باید باشد و آیا مدیریت سامان اجتماع مسؤولیت در قبال این زمینه ها را متقبل می شود؟ آیا مسؤولیت تأمین هزینه های لازم اجتماعی، از جمله در زمینه خانواده بر عهده اداره اجتماع و به نمایندگی از همه مردم است یا این که نه، سهم مدیران اجتماع و حکومت مسؤولانه نبوده و اینطور نیست که با استفاده از مالیات ها و درآمد ملی در مقابل مردم موظف به تأمین اینگونه امور باشند و هر چه می کنند فقط به سلیقه خود آنها مربوط است؟

نتیجه ای که از اینگونه مباحث می توان گرفت از جمله این است که تنظیم و حل مسائل مالی خانواده باید از میان خود اجتماع بیرون آید و به زمان احتیاج دارد. اولاً باید تمامی اجتماع در مسائل مربوط به خانواده - که قریب به اکثر ما انسانها در خانواده ای بزرگ شده ایم - نظر خود را بگویند و ثانیاً کسانی که از این مسائل آگاهی داشته و حاضر به پذیرش روابط نامناسب سنتی نیستند، به هنگام ازدواج قراردادی را میان طرفین تعیین و مینا قرار دهند که به نظر خودشان حلال مسائل باشند. در ایران قوانین موجود اجازه اینکار را به آنها می دهد.

۲۶ جون ۲۰۱۶